

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/22/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200138
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7017200138.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: C.L.N. Slovakia s.r.o., IČO: 36 652 211, so sídlom Vstupný areál U. S. Steel, Košice - Šaca, zast.: NOVICKÝ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Františkánska 5, Košice, proti žalovanému (sťažovateľovi): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1792625/2016 zo dňa 16. decembra 2016, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/21/2017-92 zo dňa 08. novembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“ alebo „krajský súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1792625/2016 zo dňa 16. decembra 2016 v spojení s platobným výmerom Mesta Košice (ďalej aj ako „správca dane“ alebo „prvostupňový orgán“) č. 1/11/083697-01/09/814872 zo dňa 17. októbra 2011 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.
2. Správca dane platobným výmerom č. 1/11/083697-01/09/814872 zo dňa 17. októbra 2011 vyrubil žalobcovi v zmysle § 44 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej aj ako „zákon č. 511/1992 Zb.“ alebo „zákon o správe daní“) daň z nehnuteľností na rok 2011 v sume 58.179,21 Eur
3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že podstata žalobnej argumentácie spočívala v tvrdení, že Mesto Košice nebolo správcou dane z nehnuteľností na rok 2011 vo vzťahu k nehnuteľnostiam vlastneným žalobcom, pretože podľa zápisu na LV č. XXXX ku dňu 01. januára 2011 (t. j. dátumu rozhodujúcemu pre určenie príslušnosti správcu dane pre daň z nehnuteľností) tieto patrili do

katastrálneho územia U., a preto správcovi dane bola obec Sokolany. Žalobca pri svojej argumentácii vychádzal z toho, že v tom čase nebol preukázaný opak skutočností zapísaných na označenom liste vlastníctva, a preto údaj o katastrálnom území, v ktorom sa predmetné nehnuteľnosti nachádzajú, bol záväzný. Práve na základe týchto skutočností obec Sokolany vydala dňa 07. marca 2011 platobný výmer č. 2011/48 o vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2011 v sume 36.170,14 Eur a žalobca si svoju daňovú povinnosť následne splnil tým, že daň z nehnuteľností zaplatil v celkovo troch splátkach. Žalobca ďalej argumentoval, že opätovným zaplatením dane z nehnuteľností na rok 2011 podľa rozhodnutia prvostupňového orgánu ako aj žalovaného by bola daň z nehnuteľností za rovnaké zdaňovacie obdobie zaplatená dvakrát, za ten istý predmet zdaniteľného plnenia, čo je v hrubom rozpore s daňovými zásadami uplatňovanými v právnom poriadku Slovenskej republiky, a to najmä zásadou vylúčenia duplicity zdanenia, v zmysle ktorej príjem, dôchodok alebo majetok má byť zdaňovaný len raz, a to v momente, kedy dochádza k jeho tvorbe alebo spotrebe.

4. Pre rozhodnutie vo veci krajský súd považoval za podstatnú tú skutočnosť, že ku dňu 01. januára 2011 označené nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu (v tom čase s obchodným menom Canessa Slovakia s.r.o.) zapísané na LV č. XXXX boli vedené v katastrálnom území Sokolany, opak tejto skutočnosti v tom čase nebol preukázaný, a preto žalobca pri podávaní daňového priznania ako aj následne pri plnení svojej daňovej povinnosti vychádzal z tohto zápisu, ktorý svedčil miestne príslušnému správcovi dane z nehnuteľností - Obci Sokolany.

5. Dôvodil, že zápis na LV č. XXXX, ktorý určil, že tam zapísané nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu patria do katastrálneho územia U.H., bol vykonaný na základe rozhodnutia Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20. júna 2007 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Sp/18/2007-29 zo dňa 22. novembra 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 11. novembra 2008 (priebeh hranice určoval geometrický plán č. 16/2007 vyhotovený spoločnosťou Geotop, s.r.o.). Takto zapísaný stav na LV č. XXXX trval až do vyznačenia zmeny v údajoch v katastri nehnuteľností podľa zápisu pod č. Z-2935/2011 zo dňa 28. apríla 2011 na podklade nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS/65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010 (ďalej aj ako „Nález ústavného súdu“). Na základe uvedeného, krajský súd považoval za nesporné, že ku dňu 01. januára zdaňovacieho obdobia roku 2011 bolo sporné územie vedené v katastrálnom území U., teda zápis na LV XXXX svedčil správcovi dane obci Sokolany, a to v zmysle § 18 ods. 2 a § 99 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady (ďalej aj ako „zákon o miestnych daniach“) v spojitosti s § 3 ods. 7 a § 10 písm. a) zákona o správe daní.

6. Krajský súd uznal námietku žalobcu, že skutočnosti vyplývajúce z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS/65/2010-49 zo dňa 27. októbra 2010 nemožno bez ďalšieho považovať za preukázanie opaku údajov zapísaných v katastri na LV č. XXXX, a to z dôvodu, že z obsahu tohto rozhodnutia nevyplýva, aby sa v tomto konaní ústavný súd zaoberal meritom veci, t. j. tým, ako má byť určená hranica medzi katastrálnymi územiami Ž. a U. a aby v tomto rozhodnutí bola riešená otázka, do ktorého katastrálneho územia patrí sporné územie. Toto rozhodnutie konštatuje porušenie práv Mesta Košice v rovine procesnoprávnej, a to s ohľadom na nesprávny postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k posúdeniu včasnosti podaného odvolania proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach. Následkom uvedeného rozhodnutia ústavného súdu sa rozhodnutie najvyššieho súdu stalo neprávoplatné a táto právna skutočnosť bola aj predmetom záznamu pod č. Z 2935/2011. Krajský súd navyše zdôraznil aj to, že ku dňu 01. januára 2011 neexistovalo žiadne iné rozhodnutie, z ktorého by bolo možné prijať záver, do ktorého katastra patria nehnuteľnosti žalobcu, než to, v ktorom Krajský súd v Košiciach v konaní pod sp. zn. 6Sp/18/2007 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie správneho orgánu č. H-2/97/D-BJ, ktorým došlo k zmene hranice katastrálnych území v prospech katastrálneho územia U..

7. Za ďalšiu dôležitú okolnosť považoval krajský súd to, že žalobca odviezol daň z nehnuteľností na rok 2011 v prospech Obce Sokolany na základe výmeru, ktorý táto obec vydala v súlade so stanoviskom právneho predchodcu žalovaného Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 01. februára 2011, pričom žalobca vychádzal v dobrej viere z údajov zapísaných v katastri nehnuteľností. V tejto súvislosti

krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18. mája 2011, podľa ktorého v záujme zachovania právnej istoty ako základného princípu právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) nie je možné, aby dvaja rôzni správcovia dane, ktorí spravujú daň totožného druhu (v tomto prípade daň z nehnuteľností) zdaňovali totožný predmet dane a aby obaja vyžadovali od daňovníka odvedenie totožnej dane (dane z nehnuteľností) v prospech každého z nich za identický predmet dane v tom istom zdaňovacom období. V opačnom prípade by bol žalobca v jednom a tom istom zdaňovacom období nezákonne zaťažený dvojitou daňovou povinnosťou, ktorej predmetom by boli identické nehnuteľnosti, čo je v rozpore s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a zásadou zákonnosti podľa § 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.

8. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov konania, nakoľko žalobca mal vo veci celkom úspech.

9. Žalovaný podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

10. Uviedol, že krajský súd vyhodnotil moment vyvrátenia hodnovernosti údajov katastra v rozpore so znením § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej aj ako „katastrálny zákon“) a s právnymi dôsledkami právoplatného rozhodnutia štátneho orgánu (Nález ústavného súdu). S poukazom na § 5 ods. 2 a § 34 ods. 1 katastrálneho zákona žalovaný ďalej uviedol, že záznam má evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam a samotné právo vzniká, mení sa alebo zaniká dňom účinnosti zákona alebo právoplatnosti príslušného rozhodnutia. Dňom právoplatnosti Nálezu ústavného súdu sa podľa žalovaného vec vrátila do odvolacieho konania, čím sa rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20. júna 2007 vo veci určenia priebehu hranice stalo neprávoplatným a právny stav sa vrátil do pôvodnej podoby, kedy bolo sporné územie súčasťou Mesta Košice.

11. Žalovaný považoval za podstatný v predmetnej veci fakt, že dátum zápisu správy katastra na základe právoplatného rozhodnutia štátneho orgánu nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam, keďže záznam je úkon správy katastra, ktorý má iba evidenčné funkcie, na čo bol žalovaný upozornený aj správou katastra. Nepovažoval za dôležité, kedy bol zápis rozhodnutia súdu vykonaný a či bola plomba v katastri nehnuteľností vyznačená alebo nie. Z povahy vyvrátenej právnej domnienky podľa neho vyplýva, že dôkazom opaku sa rušia akékoľvek účinky, ktoré by táto domnienka vôbec mohla vyvolať.

12. Dôvodil, že existujúci zápis v katastri nehnuteľností je podľa zákona o miestnych daniach rozhodujúci iba pre určenie osoby daňovníka (§ 5) a pri zaradovaní pozemku do príslušnej skupiny (§ 6 ods. 1 a 3), ale ustanovenie § 18 ods. 2 hovorí o stave k 1. januáru zdaňovacieho obdobia ako takom, bez jeho väzby na zápis v katastri nehnuteľností, ktorého hodnovernosť môže byť vyvrátená v zmysle katastrálneho zákona (stratou právoplatnosti rozhodnutia správy katastra). V tejto súvislosti namietal, že krajský súd rozhodol v rozpore s jestvujúcim právnym stavom, keď de facto rešpektoval v tom čase už neprávoplatné rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20. júna 2007. Žalovaný trval na tom, že po zrušení rozhodnutia najvyššieho súdu v uvedenej veci Nálezom ústavného súdu z tohto rozhodnutia správy katastra nemohli vyplývať žiadne právne účinky a bola tak vyvrátená domnienka hodnovernosti údajov katastra. Podľa žalovaného tak logicky platil dovtedy existujúci právny stav svedčiaci v prospech Mesta Košice, a preto Katastrálny odbor Okresného úradu Košice-okolie na základe tohto nálezu obnovil pôvodnú hranicu medzi katastrálnymi územiami U. a Ž. v prospech Mesta Košice.

13. Žalovaný ďalej uviedol, že rozhodnutia vydané ústavným súdom a všeobecnými súdmi sa priamo, resp. nepriamo týkali určenia katastrálnej hranice medzi Obcou Sokoľany a Mestom Košice a žalobca bol ich účinkami dotknutý, a to aj v súvislosti s otázkou miestnej príslušnosti. Právoplatné rozhodnutia

vydané v tejto veci majú právnu záväznosť pre všetky subjekty majúce akýkoľvek vzťah k nehnuteľnostiam, ktoré sa na spornom území nachádzajú. S poukazom na ďalší priebeh sporu o hranicu katastrálnych území žalovaný zdôraznil, že sporné územie bolo súčasťou Obce Sokolany od 11. novembra 2008 do 08. novembra 2010 a potom od 10. augusta 2016 do 10. októbra 2017, nie však k 01. januáru 2011.

14. Nesúhlasil so záverom krajského súdu, že podstatnou skutočnosťou je aj odvedenie dane Obci Sokolany. Poukázal na to, že Mesto Košice listom (výzvou) pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania na rok 2011 upozornilo žalobcu na stratu právoplatnosti rozhodnutia o určení priebehu hranice. Tvrdil, že žalobca napriek tomu podal daňové priznanie na rok 2011 Obci Sokolany a nie Mestu Košice a po doručení platobného výmeru Obcou Sokolany proti tomuto rozhodnutiu neuplatnil opravné prostriedky, ale daň uhradil. Žalovaný poznamenal, že v Obci Sokolany mal žalobca nižšiu daňovú povinnosť oproti Mestu Košice. V tejto súvislosti upozornil na to, že nikdy netvrdil, že správcom dane z nehnuteľností v zdaňovacom období 2011 by okrem Mesta Košice mala byť aj Obec Sokolany. Uviedol, že keby žalobca uplatnil proti rozhodnutiu Obce Sokolany opravný prostriedok, žalovaný by prerušil konanie až do meritórneho rozhodnutia o príslušnosti sporného územia, avšak takto ho s ohľadom na legislatívu preskúmať nemohol. Odmietol tiež námietku o možnom dvojitom zdanení žalobcu.

15. Záverom kasačnej sťažnosti žalovaný nesúhlasil s aplikáciou rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18. mája 2011 v danej veci. Mal za to, že v uvedenom rozsudku sa jednalo o diametrálne odlišný prípad týkajúci sa opravy chýb v katastrálnom operáte, pričom prejednávaný prípad sa týka zápisu práv Mesta Košice do katastra nehnuteľností záznamom.

16. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti trval na tom, že ako daňovník bol povinný plniť povinnosti podľa daňových predpisov, teda aj priznať daň tomu správcovi, v obvode ktorého sa nehnuteľnosť nachádzala k 01. januáru 2011, na určenie čoho bol jediným relevantným údajom zápis v katastri nehnuteľností, pričom aj samotný list vlastníctva má povahu verejnej listiny. Uviedol, že údaje katastra sú v zmysle § 70 ods. 1 katastrálneho zákona hodnoverné, ak sa nepreukáže opak, pričom opak mu bol preukázaný až záznamom v priebehu mesiacov apríl až jún 2011. K rozhodnému dňu 01. januáru 2011 nebola na príslušnom liste vlastníctva vyznačená plomba ani príslušná poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov. Odmietol, aby nečinnosť zo strany dotknutých orgánov bola pričítaná na jeho zodpovednosť.

17. Žalobca sa dovoľával svojej dobromyseľnosti a uviedol, že nebol oprávnený ani povinný rozhodovať a určovať, kto je príslušným správcom dane. Spravoval sa zákonom a zápisom v katastri nehnuteľností. Poukázal pritom na zásadu materiálnej publicity. Uviedol, že nemohol ani s určitosťou vedieť, či správa katastra vykoná zmenu zápisu na liste vlastníctva na základe Nálezu ústavného súdu. Poznamenal, že nebol účastníkom konania pred ústavným súdom, a teda nález pre neho ani nebol záväzný. Uviedol, že sa napriek tomu dopytoval, kto je príslušným správcom dane, pričom sa na základe stanovísk Obce Sokolany a Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky spravoval týmto výkladom.

18. Ďalej žalobca spochybnil, či mala byť vôbec na základe Nálezu ústavného súdu vykonaná zmena zápisu v katastri, keď nedošlo ani k vydaniu rozhodnutia o oprave chyby v katastrálnom operáte, ani k vyhláseniu právoplatného rozsudku súdu o určení práva k nehnuteľnosti. Nález ústavného súdu konštatuje porušenie práv Mesta Košice v rovine procesnoprávnej, pritom ku dňu 01. januáru 2011 neexistovalo žiadne iné rozhodnutie, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, do ktorého katastrálneho územia patria nehnuteľnosti žalobcu, okrem rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Sp/18/2017, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra Košice - okolie č. H-2/97/d-BJ zo dňa 20. júna 2007 o zmene hranice katastrálnych území v prospech k. ú. U.. Preto podľa žalobcu správa katastra konala v rozpore so zákonom pri zápise zmeny na základe Nálezu ústavného súdu.

19. K argumentácii žalovaného o rozdielnosti prejednávanej veci s okolnosťami rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 žalobca uviedol, že napriek malým odchýlkam ide o druhovo rovnaké prípady, a preto by mali byť posudzované rovnakým spôsobom. Žalobca navrhol kasačnú sťažnosť

zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného nie je dôvodná.

21. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil v úvode tohto rozsudku opísané rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov vo veci žalobcovi vyrubenej dane z nehnuteľností na rok 2011 v sume 58.179,21 Eur.

22. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o miestnych daniach miestnou daňou, ktorú môže uložiť obec je daň z nehnuteľností.

23. Podľa § 3 zákona o miestnych daniach zdaňovacím obdobím miestnych daní uvedených v § 2 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) a poplatku uvedeného v § 2 ods. 2 je kalendárny rok.

24. Podľa § 18 ods. 2 veta prvá a druhá zákona o miestnych daniach na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 01. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 99 ods. 1 zákona o miestnych daniach správu dane z nehnuteľností podľa § 2 ods. 1 písm. a) vykonáva obec, na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

26. Podľa § 70 ods. 1 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

27. Podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačné jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra „E“.

28. Podľa § 71 ods. 1, 2 a 3 katastrálneho zákona záväzné údaje katastra sa používajú najmä na ochranu práv k nehnuteľnostiam, na účely správy daní a poplatkov, na ochranu poľnohospodárskeho pôdneho fondu, ochranu lesného pôdneho fondu, tvorbu a ochranu životného prostredia, hospodársku činnosť a na informačné systémy o nehnuteľnostiach. Záväzné údaje katastra slúžia ako podklad na písomné vyhotovenie verejných listín a iných listín. Údaje katastra, ktorých hodnovernosť je vyvrátená sa nesmú používať.

29. Kasačný súd v tomto prípade podľa § 464 ods. 1 SSP odkazuje na právne závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/32/2018 zo dňa 13. septembra 2019, v obdobnej právnej veci, v ktorom reagoval na totožné kasačné námietky žalovaného a v ktorom v bodoch 34 až 40 uviedol:

„34. Sťažovateľ vo všetkých štádiách konania v podstate tvrdil, že napriek tomu, že ku dňu 01.01.2011 sa podľa údajov katastra zdaňované pozemky nachádzali v k. ú. Sokolany, nemalo sa vychádzať z údajov katastra, pretože ich hodnovernosť bola podľa neho vyvrátená tým, že v dôsledku účinkov

Nálezu Ústavného súdu prestalo byť právoplatné Rozhodnutie Správy katastra (v spojení s nadväzujúcimi rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu). Ako však výstižne argumentoval žalobca a aj krajský súd, Ústavný súd nerozhodoval meritórne o priebehu hranice katastrálnych území, ale rozhodoval o porušení procesných práv Mesta Košice. V zmysle § 70 ods. 1 Katastrálneho zákona, ako i celkovej koncepcie katastra nehnuteľností však hodnovernosť údajov katastra je vyvrátená až vtedy, keď sa preukáže opak týchto zapísaných údajov. A tak, hoci nepochybne dňom právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu sa Rozhodnutie Správy katastra stalo opäť neprávoplatným, nemožno zo známych skutkových a právnych okolností dovodiť, že by od toho dňa bolo zároveň preukázané, že zdaňované nehnuteľnosti nepatria do k. ú. Sokolany. Ani fakt, že Rozhodnutie Správy katastra, na základe ktorého bol vykonaný záznam v roku 2009 (v prospech Obce Sokolany), stratilo právoplatnosť, nemal vplyv na to, že záväzným údajom katastra ku dňu 01.01.2011 bol zápis zdaňovaných nehnuteľností do k. ú. Sokolany.

35. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že krajský súd de facto rešpektoval v tom čase už neprávoplatné Rozhodnutie Správy katastra, mýli sa. Krajský súd rešpektoval údaje katastra ku dňu 01.01.2011, pričom abstrahoval od toho, na základe čoho a akým procesom sa tieto údaje do katastra zapísali; zároveň absentovalo rozhodnutie, ktorým by bol takto zapísaný údaj vyvrátený, teda dôkaz o nesprávnosti zapísaného údaju. Tento postup krajského súdu bol správny a vyplýva aj citovaných ustanovení zákona.

36. Pre posúdenie veci je irelevantným právnym problémom, či v dôsledku účinkov Nálezu Ústavného súdu mala byť podľa zákona (záznamom) vykonaná zmena zápisu v katastri alebo nie, a kedy táto zmena mala byť vykonaná.

37. Rovnako aj z hľadiska účelu právnej úpravy katastra nehnuteľností (zvlášť ustanovení o záväznosti a hodnovernosti), ako i požiadavky právnej istoty v daňových veciach, kasačný súd nepochybuje o správnosti právneho názoru a rozhodnutia krajského súdu, keď za rozhodujúce pre vyrubenie dane ako i pre určenie správcu dane považoval údaje zapísané v katastri nehnuteľností ku dňu 01.01.2011. Za rozporné so zákonom teda považoval prvostupňové rozhodnutie i preskúmané rozhodnutie, ktoré vychádzali z neochvejného (no nepodloženého) presvedčenia konajúcich úradov, že zdaňované nehnuteľnosti k onomu dňu patrili do k. ú. Železiarne a teda nachádzali sa v Meste Košice. Pre rozhodovanie oboch správnych orgánov totiž boli záväzné údaje katastra, pretože tie neboli vyvrátené dôkazom o opaku. Strata právoplatnosti Rozhodnutia Správy katastra totiž sama osebe nemá účinky opačného rozhodnutia.

38. Kasačný súd sa nebude na tomto mieste venovať sporom o výklad obsahu tradičného pojmu materiálna publicita katastra a správnosť jeho použitia na aktuálnu právnu úpravu, čo sa stalo medzi stranami v konaní o kasačnej sťažnosti sporným. Rovnaký postoj zaujíma kasačný súd k náznakom sporu o záväznosť súdneho rozhodnutia (najmä rozhodnutia ústavného súdu). Pre rozhodnutie vo veci totiž postačuje vyššie poskytnutý výklad, podľa ktorého pre určenie správcu dane a ostatných pre daňové veci rozhodujúcich skutočností sú záväzné údaje zapísané v katastri, ak nie je preukázaný opak; v prejednávanej veci nijakým rozhodnutím do dňa 01.01.2011 nebolo meritórne (ani len neprávoplatne) rozhodnuté o tom, že údaj katastra (o identite katastrálneho územia) je nesprávny.

39. S týmito úvahami potom čiastočne súvisí druhý okruh argumentov sťažovateľa, ktorý spochybňoval záver krajského súdu o relevancii odvedenia dane Obci Sokolany zo strany žalobcu. Kasačný súd opäť zdôrazňuje dôležitosť hodnoty právnej istoty v daňových veciach, ktorá sa v obdobných situáciách, ako je súdená vec, prejavuje nielen v podobe zásadnej nezmeniteľnosti a záväznosti právoplatných rozhodnutí (rozhodnutie Obce Sokolany), ale aj v daňových veciach významnou požiadavkou na rozpoznateľnosť či predvídateľnosť povinností daňového subjektu. Žalobca mal právo (a vlastne aj povinnosť) vychádzať pri podávaní daňového priznania zo záväzných údajov katastra, pokiaľ neboli relevantným spôsobom vyvrátené. Za takéto vyvrátenie nepochybne nemožno považovať výzvu na podanie daňového priznania Mestom Košice, v ktorej sa odkazovalo na Nález Ústavného súdu (kasačný súd poznamenáva, že rovnakú výzvu Mesto Košice adresovalo žalovanému aj vo vzťahu k zdaňovacím obdobiam rokov 2009 a 2010). Nie je namieste ani vyčítať žalobcovi, že nepodal opravný prostriedok proti platobnému výmeru Obce Sokolany, pokiaľ bol uzročený so svojou daňovou povinnosťou, navyše pri vynaložení primeranej obozretnosti. Kasačný súd poznamenáva, že nie je možné od daňového subjektu očakávať, že bude osobitne zisťovať ešte aj to, na základe akého právneho titulu a akým právnym postupom boli do katastra zapísané štandardné údaje o tom, v ktorom katastrálnom území sa nachádza jeho nehnuteľnosť,

a prípadne sa potom zaoberať otázkou, aký postup zvolí príslušný katastrálny orgán po strate právoplatnosti tohto titulu.

40. Napokon sťažovateľ namietal proti poukazovaniu krajského súdu na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/37/2010 zo dňa 18.05.2011, tvrdiac, že išlo o mierne odlišný skutkový stav. V uvedenom prípade síce išlo o odlišný skutkový stav, ale vtedy Najvyšší súd trval na záväznosti údajov katastra na daňové účely dokonca aj v prípade rozporu zapísaných údajov s verejnými listinami (právoplatnými rozhodnutiami). V súdenom prípade však nebol preukázaný ani len rozpor medzi verejnou listinou existujúcou k 01.01.2011 a zapísanými údajmi katastra.“

30. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Košiciach po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel pritom k záveru, že žalovaný v kasačnej sťažnosti neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach. Najvyšší súd preto kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, § 175 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný v kasačnom konaní úspech nemal, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania kasačný súd nepriznal. Kasačný súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania, pričom o výške náhrady trov rozhodne po právoplatnosti rozsudku krajský súd samostatným uznesením.

32. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.